

Gener · Març 2016

BUTLLETÍ

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

COMITÉ DIRECTIU

Presidenta: Francesca Portolés

Vicepresident: Josep Guindo

Secretari: Josep Lluis Díez

Tresorer i Logística: Xabier Lete

Vocal de concursos: Teresa Tarabal

Vocal d'exposicions: Carles Prieto

Vocal d'informàtica: Albert Folch

Creu de Sant Jordi

Del Duc 14, Pral. 08002 Barcelona
Telf. 933 016 581 · afc@afc.cat

www.afc.cat

Dilluns a dissabte de 17:30h a 21:00h

ÍNDEX

Editorial. Josep Guindo, Francesca Portolés 4

Història de l' Agrupació Fotogràfica de Catalunya. 7

Capítol I. El naixement de les societats fotogràfiques: impulsant la fotografia des dels seus inicis. Victoria Bonet

Protagonistes: Agustí Centelles 15

Agenda 24

Exposició

- Albert Folch. ABSUMI: "ABstracció, SUrrealisme, MInimalisme"
- Miquel Viñas. "Poesía visual, poesía verbal"
- Antonio Gil. "Mirades del sud de la índia"

Concurs 40

- 58 Concurs Lliure de l' AFC

Guanyadors dels Concursos de l'AFC: primer trimestre 2016

Museu de l'AFC. Les Nostres Càmeres (I): ICA Stereo ideal 49

Model 651 i la Goerz-Anschutz plegable. Virgili Vera

Reportatge: Manel Sala "Ulls". Fotògraf d'arts escèniques 52

Nexes: Poesia i Fotografia: La Luz. Miriam Valer i Emili Combalia 55

Crítica de llibres 56

Portada: Agustí Centelles

BUTLLETÍ DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

DIRECTOR EDITORIAL

Josep Guindo

DIRECTORS ASSOCIATS

Carles Pociello, Judith Pérez

COMITÉ D'HONOR

Josep María Albero
Pilar Aymerich
Joana Biarnés
Antoni Boada
Sergi Centelles
Colita
Joan Colom
Javier Díez
Joan Fontcuberta
Eugení Forcano
Paco Manzano
Ignasi Marroyo
Ramón Masats
Manuel Outumuro
Carlos Pérez Siquier
Leopoldo Pomés
Horaci Seguí
Tino Soriano
Laura Terré

COMITÉ EDITORIAL

Jordi Albareda
José Antonio Andrés
José Francisco Ávila
Maria Dolores Bañón
Marco Barlocchi
Francesc Bedmar
Toni Bolea
Victoria Bonet
Gabriel Brau
Cristobal Castro
Andreu Clapés
Jordi Clotas
Agustí Codinach
Emili Combalia
Josep Lluís Díez
Josep Escalé
Albert Folch
Silvia Gausachs
Teresa Gironés
Antonio Gil
Manel González
Francesc Iñiguez
Jaume Jorba
Vicens Lafabre
Xabier Lete
Lidia Llacer
Domenech López
Mauro Martínez
Pilar Masbernat
Manuel Mataró
Eduardo Matas
Toni Micó
Rafael Moreno
Carles Moreso
Ricard Morrón
Francesc Muntada
Moritz Neumuller
Joan Ollé
Miquel Peiró Crespi
Fernando Perachó
Joan Pérez Pastor
Alejandro Pérez
Francesca Portolés
Carles Prieto
Pere Puigdollers
Josep Lluís Roig
Frederic Sagués
Manel Sais
Manel Sala
Xavier Salvans
Manel Simón
Josep Soler
Teresa Tarabal
David Tarragó
Rafael Tirado
Antoni Torres
Miguel Trillo
Virgili Vera
Josep Vicente
Umberto J. Victoria
Isidre Vilaplana
Miquel Viñas

Disseny gràfic: Judith Pérez · Josep Redó

PRESENTACIÓ

El Butlletí de l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya és un dels símbols de la nostra entitat i nexe d’unió entre tots els nostres associats. Des que va aparèixer el primer número, a l’agost de 1924, s’ha mantingut pràcticament de forma ininterrompuda fins a les nostres dates. Es va mantenir fins i tot durant els dramàtics anys de la Guerra Civil, encara que amb menor periodicitat.

Amb el present número iniciem una nova època del Butlletí. Segons l’aprobat en l’Assemblea general de gener de 2016, a partir d’aquest any el Butlletí, tindrà una periodicitat trimestral i els seus continguts variaran lleugerament pel que fa al que s’estava fent fins ara. Per exemple, tota la informació dels actes socials que es realitzen o organitzen per l’Agrupació es traslladaran a un “Anuari d’Activitats de l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya”, per la qual cosa el Butlletí publicarà exclusivament articles de fotografia en els quals es tractaran tant temes relacionats amb l’Agrupació, com uns altres d’interès més general.

Per intentar donar la major rellevància al Butlletí el primer pas ha estat la creació d’un Comitè Editorial ampli, encapçalat per un Comitè d’Honor format per fotògrafs o crítics d’inquestionable prestigi internacional. Des d’aquestes línies volem mostrar el nostre profund agraiement a tots ells, no solament per haver acceptat col·laborar amb nosaltres, sinó també per la forma en què ho han fet. Ha estat realment molt gratificant poder contactar personalment amb tots ells i notar l’interès que han demostrat per aquesta nova època del Butlletí, i sobretot pel seu afecte cap a l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya.

Per començar amb aquesta nova època del Butlletí hem decidit crear unes seccions fixes entre les quals destaquen la dedicada a la Història de l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya, Protagonistes i Museu. La secció d’Història de l’AFC, serà dirigida per Victoria Bonet, que està fent la seva tesi doctoral sobre els orígens de la nostra

agrupació. El primer capítol d’aquesta secció està dedicada a “El naixement de les associacions fotogràfiques: impulsant la fotografia des dels seus inicis”. Protagonistes inclourà resums biogràfics dels nostres grans fotògrafs. Aquest primer número està dedicat a Agustí Centelles, amb magnífiques fotografies que han estat cedides pel seu fill Sergi Centelles. Museu serà dirigit per Virgili Vera, que posarà al nostre servei la seva enorme experiència i coneixements sobre càmeres fotogràfiques. En aquest primer número ens presentarà dues càmeres del nostre Museu: la ICA STEREO IDEAL Model 651 i la Goerz-Anschutz plegable, que van pertànyer, respectivament, a el Dr. Joaquim Pla Janini i a Salvador Lluc, dos dels cofundadors de l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya. La resta d’articles del present Butlletí tracten sobre les exposicions presentades dins l’AFC en el primer trimestre de l’any (Albert Folch, Miquel Viñas, Antonio Gil, i 58 Concurs Lliure de l’AFC), informació dels resultats dels diferents concursos organitzats per l’Agrupació, un reportatge sobre Manel Sala “Ulls”, reconegut fotògraf d’arts esèniques i crítica dels llibres recentment incorporats a la nostra biblioteca.

Per finalitzar, volem novament agrair a tots els que han acceptat col·laborar en aquest nou projecte. No tenim la menor dubta que amb els seus coneixements, prestigi, entusiasme i afecte cap a l’Agrupació Fotogràfica de Catalunya, l’èxit del Butlletí està garantit.

Josep Guindo

Francesca Portolés

PRESENTACIÓN

El Butlletí de la Agrupació Fotogràfica de Catalunya es uno de los símbolos de nuestra entidad y nexo de unión entre todos nuestros asociados. Desde que apareció el primer número, en agosto de 1925, se ha mantenido prácticamente de forma ininterrumpida hasta nuestras fechas.

Se mantuvo incluso durante los dramáticos años de la Guerra Civil, aunque con menor periodicidad.

Con el presente número iniciamos una nueva época del Butlletí. Según lo aprobado en la Asamblea general de enero de 2016, a partir de este año el Butlletí, tendrá una periodicidad trimestral y sus contenidos variarán ligeramente con respecto a lo que se estaba haciendo hasta la fecha. Por ejemplo, toda la información de los actos sociales que se realizan u organizan por la Agrupació se trasladarán a un Anuario de la Agrupació, por lo que el Butlletí publicará exclusivamente artículos de fotografía en los que se tratarán tanto temas relacionados con la Agrupació, como otros de interés más general.

Para intentar dar la mayor relevancia al Butlletí el primer paso ha sido la creación de un Comité Editorial amplio, encabezado por un Comité de Honor formado por fotógrafos o críticos de incuestionable prestigio internacional. Desde estas líneas queremos mostrar nuestro profundo agradecimiento a todos ellos, no solo por haber aceptado colaborar con nosotros, sino también por la forma en que lo han hecho. Ha sido realmente muy gratificante poder contactar personalmente con todos ellos y notar el interés que han demostrado por esta nueva época del Butlletí, y sobre todo por su afecto hacia la Agrupació Fotogràfica de Catalunya.

Para comenzar con esta nueva época del Butlletí hemos decidido crear unas secciones fijas entre las que destacan la dedicada a la Historia de la Agrupació Fotogràfica de Catalunya, Protagonistas y Museo. La sección de Historia de la AFC, será dirigida por Victoria Bonet, que está

haciendo su tesis doctoral sobre los orígenes de nuestra agrupación. El primer capítulo de esta sección está dedicado a “El nacimiento de las asociaciones fotográficas: impulsando la fotografía desde sus inicios”. Protagonistas incluirá resúmenes biográficos de nuestros grandes fotógrafos. Este primer número está dedicado a Agustí Centelles, con magníficas fotografías que han sido cedidas por su hijo Sergi Centelles. Museo será dirigido por Virgili Vera, que pondrá a nuestro servicio su enorme experiencia y conocimientos sobre cámaras fotográficas. En este primer número nos presentará dos cámaras de nuestro Museo: la ICA STEREO IDEAL Model 651 y la Goerz-Anschütz plegable, que pertenecieron, respectivamente, al Dr. Joaquim Pla Janini y a Salvador Lluc, dos de los cofundadores de la Agrupació Fotogràfica de Catalunya. El resto de artículos del presente Butlletí tratan sobre las exposiciones presentadas en la AFC en el primer trimestre del año (Albert Folch, Miquel Viñas, Antonio Gil, y 58 Concurso Libre de la AFC), información de los resultados de los diferentes concursos organizados por la Agrupació, un reportaje sobre Manel Sala “Ulls”, reconocido fotógrafo de artes escénicas y crítica de los libros recientemente incorporados a nuestra biblioteca.

Para finalizar, queremos nuevamente agradecer a todos los que han aceptado colaborar en este nuevo proyecto. No tenemos la menor duda que con sus conocimientos, prestigio, entusiasmo y afecto hacia la Agrupació Fotogràfica de Catalunya, el éxito del Butlletí está garantizado.

Josep Guindo

Francesca Portolés

HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

capítol 1

El naixement de les societats fotogràfiques: impulsant la fotografia des dels seus inicis

Victoria Bonet

Perquè formem part d'una agrupació? Com pot ser que la AFC s'hagi mantingut durant més de noranta anys unint als aficionats a la fotografia a Catalunya? La sociabilitat és un aspecte bàsic del nostre comportament, especialment quan apareixen dificultats. És la força del grup o la importància d'ajudar-nos els uns als altres per aconseguir un objectiu. I en aquest camp les societats fotogràfiques van jugar un important paper des de mitjans del segle XIX, poques vegades reconegut.

Per comprendre la seva funció cal remuntar-se a la mateixa invenció de la fotografia, a la ciutat borgonyona de Chalon-sur-Saône, a més de 300 km de París. Va ser aquí on Joseph-Nicéphore Niépce (1765-1833), un inventor que va morir sense haver conegut l'èxit, aconsegui entre el 1824 i el 1828 anar perfeccionant la seva tècnica per fixar la imatge de la càmera obscura sobre una placa de metall recoberta de betum de Judea. El temps d'exposició era llavors de diferents dies, fet que ens dóna idea de les dificultats d'aquest aparatos procediment.

Els esforços dels pioners van continuar, orientant-se especialment a un suport valorat per la facilitat d'obtenció i versatilitat: el paper. Tanmateix, els avenços topaven sempre amb els mateixos problemes: les taques, irregularitats i dificultats ens els processos químics, que van portar a la necessitat d'unir-se per intercanviar informació i compartir experiències. Així, fotògrafs com Gustave Le Gray (1820-1884) i Hippolyte Bayard (1801-1887), juntament amb el mecenes Benito de Monfort, van decidir crear el 1851 a París la Société Héliographique. Ràpidament van copsar, a més, que la nova associació els permetia lluitar plegats per un major reconeixement de la fotografia, per una

¿Por qué formar parte de una agrupación?
¿Cómo puede ser que la AFC se haya mantenido durante más de noventa años uniendo a los aficionados a la fotografía en Cataluña? La sociabilidad es un aspecto básico de nuestro comportamiento, especialmente cuando aparecen dificultades. Es la fuerza del grupo o la importancia de ayudarnos unos a otros para conseguir un objetivo. Y en este campo las sociedades fotográficas jugaron un importante papel desde mediados del siglo XIX, pocas veces reconocido.

Para comprender su función debemos remontarnos a la misma invención de la fotografía en la ciudad borgoñona de Chalon-sur-Saône, a más de 300 km de Paris. Fue aquí donde Joseph-Nicéphore Niépce (1765-1833), un inventor que murió sin haber conocido el éxito, consiguió entre 1824 y 1828 ir perfeccionando su técnica para fijar la imagen de la cámara oscura sobre una placa de metal recubierta de betún de Judea. El tiempo de exposición era en ese momento de varios días, lo que nos da idea de las dificultades del aparatoso procedimiento.

Los esfuerzos de los pioneros continuaron, orientándose especialmente a un soporte valorado por su facilidad de obtención y versatilidad: el papel. Sin embargo, los avances topaban siempre con los mismos problemas: las manchas, irregularidades y dificultades con los procesos químicos, lo que llevó a la necesidad de unirse para intercambiar información y compartir experiencias. De esta manera, fotógrafos como Gustave Le Gray (1820-1884) e Hippolyte Bayard (1801-1887), junto con el mecenas Benito de Monfort, decidieron crear en 1851 en Paris la Société Héliographique. Rápidamente se dieron cuenta, además, de que la nueva asociación les permitía luchar conjuntamente por un mayor reconocimiento para la fotografía, una presencia más destacada en el

HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

presència més destacada al debat públic, etc. La curta durada de la societat, desapareguda ja a inicis de l'any 1853, no impedí que el seu exemple fructifiqués. La iniciativa passà a l'altre costat del canal de la Mànega, gràcies a un anglès amb importants connexions a França: Roger Fenton (1819-1869).

Anglaterra destacà durant tot el segle XIX per la constant formació de grups de persones que es reunien per practicar les seves aficions i esports favorits; la vida social s'acabà organitzant al voltant dels clubs, que varen anar proliferant a totes les poblacions d'una certa importància. Dins d'aquest ambient de gran sociabilitat es van crear les primeres associacions fotogràfiques a Anglaterra i Escòcia, sempre destacant la ciutat de Londres. Efectivament, va ser Fenton, amic de Le Gray, qui durant un viatge a París va descobrir els avantatges de la Société

debate público, etc. Poco duró la entidad, pues desapareció en 1853, pero su ejemplo no cayó en saco roto. La iniciativa pasó al otro lado del canal de la Mancha, gracias a un inglés con importantes conexiones en Francia: Roger Fenton (1819-1869).

Inglaterra destacó durante todo el siglo XIX por la constante formación de grupos que se reunían para practicar sus aficiones y deportes favoritos; la vida social se organizó así entorno a los clubes, que proliferaron en todas las ciudades de importancia. En este ambiente de gran sociabilidad se crearon las primeras asociaciones fotográficas a lo largo de Inglaterra y Escocia, entre las que destacó desde el principio la ciudad de Londres. En efecto, fue Fenton, amigo de Le Gray, quien en un viaje a París descubrió las ventajas de la Société Heliographique, abogando por la creación de una entidad similar en la capital inglesa. Sus ges-

De ruïnes van Furness Abbey, Roger Fenton, 1855 – 1862, Rijksmuseum, Amsterdam.

HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

Héliographique, pugnant per la creació d'una entitat similar a la capital anglesa. Les seves gestions van culminar el 1853 amb l'aparició de la Photographic Society, essent el primer secretari (a partir del 1894 Royal Photographic Society). L'entitat, existent encara a l'actualitat, estaria destinada a exercir una enorme influència, tant al seu país com a la resta del món, constituint-se en el model de les futures associacions fotogràfiques. A finals de l'any 1853 comptava ja amb 370 membres i la seva publicació *Journal of the Royal Photographic Society* tenia una tirada de 4000 exemplars.

Les seves premisses continuen basant encara avui tant el seu propi funcionament com el de multitud d'entitats arreu del món: unes instal·lacions que facilitin els procediments fotogràfics més habituals, la biblioteca on consultar publicacions destacades, un butlletí de comunicació amb els socis i consulta d'informació especialitzada, una sala d'exposicions on admirar les obres dels autors més brillants; i finalment, és

tiones culminaron en 1853 con la aparición de la Photographic Society, de la que fue el primer secretario (a partir de 1894 Royal Photographic Society). La entidad, aún existente en la actualidad, estaría destinada a ejercer una enorme influencia, tanto en su país como en el resto del mundo, estableciéndose como modelo de las futuras asociaciones fotográficas. A finales del año 1853 contaba ya con 370 miembros y su publicación *Journal of the Royal Photographic Society* tenía una tirada de 4000 ejemplares

Sus premisas continúan basando hoy en día tanto su propio funcionamiento como el de multitud de entidades a lo largo del mundo: unas instalaciones que permitan los procedimientos fotográficos más habituales, la biblioteca donde consultar publicaciones destacadas, un boletín de comunicación con los socios y consulta de información especializada, una sala de exposiciones donde admirar las obras de los autores más brillantes; y finalmente, cómo no, debate, experimentación, e intercambio de ideas entre apasionados de la fotografía.

Tempelresten in Baalbek, Gustave Le Gray,
1860, Rijksmuseum, Amsterdam.

HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

clar, debat, experimentació i intercanvi d'idees entre apassionats de la fotografia.

I és que la passió va ser des d'un principi el motor primordial de l'associacionisme fotogràfic, cridat a convertir-se en el principal punt de trobada de totes aquelles persones que s'acostaven al món de la fotografia seguint les seves inquietuds tècniques i científiques o els seus interessos artístics. Es passaven hores al laboratori, on es succeïen les proves, es barrejaven els productes químics i s'unien esforços amb un apassionament poques vegades vist a la tradicional Europa del segle XIX.

La Royal Photographic Society fou també capdavantera en la celebració d'una de les principals activitats d'aquest tipus d'associacions: l'exposició anual, que en aquest cas es remunta a l'any 1854 i ha continuat fins a l'actualitat. L'esdeveniment ha provocat sempre una gran expectació, apareixent als principals mitjans de comunicació, tant especialitzats com generalistes. Una llarga trajectòria que ha ajudat també a la formació d'una de les principals col·leccions de fotografia artística del món, traslladada a principis del 2016 al Victoria & Albert Museum de Londres.

Aquest desenvolupament provocarà la imitació del model a tot l'Imperi Britànic, de manera que apareixen societats fotogràfiques a les principals ciutats angleses (Liverpool Photographic Society el 1853, Manchester Photographic Society el 1855...), així com a Escòcia (Photographic Society of Scotland el 1856), Irlanda (Dublin Photographic Society el 1854), i inclus a les ciutats més importants de l'Índia com Bombai (1855), Calcuta (1856) i Madrás (1856).

Els estrets vincles entre la Gran Bretanya i els Estats Units van portar l'exitós model de la Royal Photographic Society més enllà de

Y es que la pasión fue desde el principio el principal motor del asociacionismo fotográfico, llamado a convertirse en el punto de encuentro principal de todas aquellas personas que se acercaban al mundo de la fotografía siguiendo sus inquietudes técnicas y científicas o sus intereses artísticos. Se pasaban horas en el laboratorio, donde se sucedían las pruebas, se mezclaban los productos químicos y se aunarban esfuerzos con un apasionamiento pocas veces visto en la tradicional Europa del siglo XIX.

La Royal Photographic Society fue también pionera en la celebración de una de las principales actividades de este tipo de asociaciones: la exposición anual, que en este caso se remonta al año 1854 y ha continuado hasta la actualidad. El evento provocó siempre una gran expectación, apareciendo en los principales medios de comunicación tanto especializados como generalistas. Una larga trayectoria que ha ayudado también a la formación de una de las principales colecciones de fotografía artística del mundo, trasladada en enero de 2016 al Victoria & Albert Museum de Londres.

Este desarrollo provocará la imitación del modelo en todo el Imperio Británico, de manera que aparecen sociedades fotográficas en las principales ciudades inglesas (Liverpool Photographic Society en 1853, Manchester Photographic Society en 1855...), así como en Escocia (Photographic Society of Scotland en 1856), Irlanda (Dublin Photographic Society en 1854), e incluso en las ciudades indias más importantes como Bombay (1855), Calcuta (1856) y Madrás (1856).

Los estrechos vínculos entre la Gran Bretaña y los EEUU llevaron al conocimiento del modelo exitoso de la Royal Photographic Society más allá del Atlántico. En América, sin embargo, la fotografía se desarrolla como negocio a marchas forzadas con una presencia menor del ámbito académico e institucional. La ciudad de

HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

l'Atlàntic. Tanmateix, a Amèrica la fotografia es desenvolupava com un negoci a tota màquina, amb una presència menor de l'àmbit acadèmic i institucional. La ciutat de Nova York va veure aparèixer el 1859 la American Photographic Society; tanmateix, serà a Philadelphia on trobarem la principal organització de fotògrafs amateurs: la Photographic Society of Philadelphia, fundada el 1862. La seva publicació Philadelphia Photographer va promoure els avenços tècnics, així com els principals discursos artístics de la època.

L'exemple de la Royal Photographic Society londinena seria també el precedent a imitar a París després del fracàs de la Société Héliographique. El 1854 es reuniren antics membres com Hippolyte Bayard, Gustave Le Gray, Auguste Mestral o Charles Nègre, als quals s'hi sumarien fotògrafs aficionats com Paul Périer i Eugène Durieu i algun científic destacat com Victor Regnault per fundar la Société Française de Photographie (SFP). Aspecte fonamental de la nova associació va ser la creació d'un butlletí similar al de la Photographic Society londinenca, per tal d'informar dels principals avenços tècnics i promocionar la fotografia a nivell nacional i internacional.

La SFP exercirà una influència fonamental a la història de la fotografia francesa amb les seves activitats més destacades: la celebració d'exposicions, la creació de premis i medalles, la publicació del butlletí, la reivindicació de l'estudi de la fotografia, etc. Entre 1855 i 1876 va organitzar onze exposicions fotogràfiques coincidint aproximadament amb els salons de pintura de París, que van tenir un gran ressò a la premsa com a esdeveniment ciutadà.

Als països de parla germànica s'havia començat a formar a mitjans del segle XIX un important grup d'aficionats a la ciutat de Viena, que serà el bressol i punt principal de l'associacionisme fotogràfic a aquesta zona. Degut a la creació de les dues societats anteriors de Londres i París,

Nueva York ve aparecer en 1859 la American Photographical Society; sin embargo, será en Filadelfia donde encontraremos la principal organización de fotógrafos amateurs: la Photographic Society of Philadelphia, fundada en 1862. Su publicación Philadelphia Photographer promovió los progresos técnicos, así como los principales discursos artísticos de la época.

El ejemplo de la Royal Photographic Society londinense sería también el precedente a imitar en París tras el fracaso de la Société Héliographique. En agosto de 1854 se reúnen antiguos miembros como Hippolyte Bayard, Gustave Le Gray, Auguste Mestral o Charles Nègre, a los que se suman fotógrafos aficionados de clase acomodada como Paul Périer y Eugène Durieu y algún científico destacado como Victor Regnault para fundar la Société Française de Photographie (SFP). Punto fundamental de la nueva asociación será la creación de un boletín semejante al de la Photographic Society londinense, donde se informará de los principales progresos técnicos y se promocionará la fotografía a nivel nacional e internacional.

La SFP ejercerá una influencia fundamental en la historia de la fotografía francesa con sus actividades más destacadas: la celebración de exposiciones, la creación de premios y medallas, la publicación del boletín, la reivindicación del estudio de la fotografía, etc. Entre 1855 y 1876 organizó once exposiciones fotográficas, coincidiendo aproximadamente con los Salones de pintura de París, que tuvieron una amplia resonancia en la prensa como gran acontecimiento ciudadano.

En los países de habla germánica se había comenzado a formar a mediados del siglo XIX un importante grupo de aficionados en la ciudad de Viena, que será la cuna y punto principal del asociacionismo fotográfico en esta zona. Debido a la creación de las dos sociedades anteriores en Londres y París, se consideró la necesidad de fundar una institución similar en la capital del Imperio Austro-Húngaro, de manera que el 22 de marzo de 1861 tuvo lugar la sesión inaugural de la Photographische Gesell-

HISTÒRIA DE L' AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

es va creure necessari fundar una institució similar a la capital de l'Imperi Austrohongarès, i així el 22 de març de 1861 va tenir lloc la sessió inaugural de la *Photographische Gesellschaft in Wien* (Societat Fotogràfica de Viena) amb 57 persones.

Esdevingué una de les més grans d'Europa, augmentant el seus socis any rere any i reunint els principals actors de l'expansió de la fotografia al país: fotògrafs, òptics, agents de la indústria química i les arts gràfiques, comerciants i especialment científics de reconegut prestigi, que van aconseguir connectar-la amb les principals institucions acadèmiques d'aquesta època.

Com a principal objectiu es marcaren afavorir la innovació i el progrés tècnic, comercial i artístic de la fotografia. Organitzaren la primera exposició a Àustria el 1864 amb obres de 1204 fotògrafs, destacant també per la seva publicació *Photographische Correspondenz*, iniciada el 1864, que va poder ser editada de forma continuada durant cent set anys. Al llarg de tot el segle XIX esdevingué el principal referent internacional per a la difusió dels progressos en el camp de la fotografia.

A Alemanya i altres països no veurem associacions fotogràfiques d'importància fins a finals del segle XIX, quan la fotografia passa per un moment diferent: gaudint de grans avenços tècnics, els aficionats veuran facilitada les seves tasques i es dedicaran a explorar les possibilitats artístiques. L'expansió del pictorialisme donarà un nou sentit a les associacions fotogràfiques, condicionant una segona onada a finals de segle, que arribarà, aquesta vegada sí, a Espanya. Tanmateix, la seva missió i principals característiques havien quedat ja ben fixades per aquestes primeres societats, que havien fet avançar la fotografia a les principals ciutats europees i americanes.

schaft in Wien (Sociedad Fotográfica de Viena) en la Academia de Ciencias con 57 personas.

Se convirtió en una de las mayores de Europa, aumentando cada año el número de socios y reuniendo a los principales actores de la expansión de la fotografía en el país: fotógrafos, ópticos, agentes de la industria química y las artes gráficas, comerciantes de arte y especialmente científicos de reconocido prestigio, que consiguieron conectarla con las principales instituciones académicas de la época.

El principal objetivo consistía en favorecer la innovación y el progreso técnico, comercial y artístico de la fotografía. Organizó la primera exposición en Austria en 1864 con la obra de 1204 fotógrafos y destacó también por su publicación *Photographische Correspondenz*, iniciada en 1864, que pudo ser editada de forma continuada durante ciento siete años. A lo largo de todo el siglo XIX se convirtió en un referente internacional para la difusión de los progresos en el campo de la fotografía.

En Alemania y otros países no veremos asociaciones fotográficas de importancia hasta finales del siglo XIX, cuando la fotografía se encuentra ya en un momento diferente: disfrutando de grandes avances técnicos, los aficionados verán facilitada su labor y se concentrarán en explorar sus posibilidades artísticas. La expansión del pictorialismo dará un nuevo sentido a las asociaciones fotográficas, condicionando una segunda ola hacia el cambio de siglo, que llegará esta vez sí a España. Su misión y principales características habían quedado ya, sin embargo, bien establecidas por estas primeras sociedades, que habían hecho avanzar la fotografía a grandes pasos en las principales ciudades europeas y americanas.

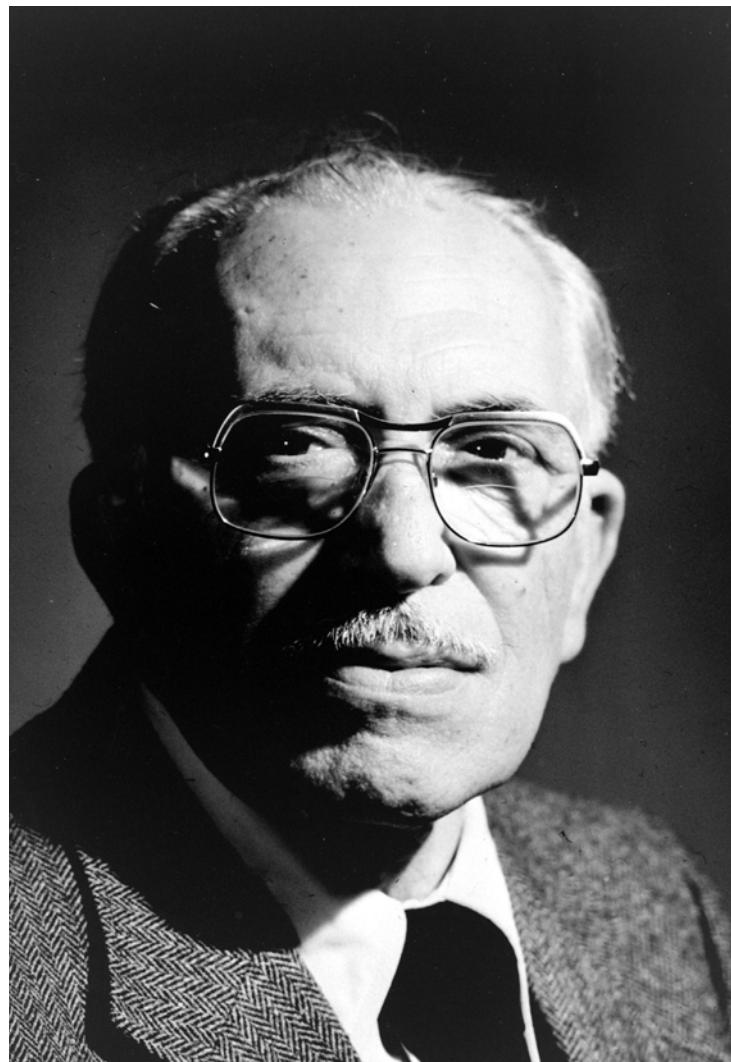
HISTÒRIA DE L'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA

Gezicht over de Seine, Charles Nègre, 1855, Rijksmuseum, Amsterdam.

PROTAGONISTES

AGUSTÍ CENTELLES

Protagonistes: Agustí Centelles

Josep Guindo

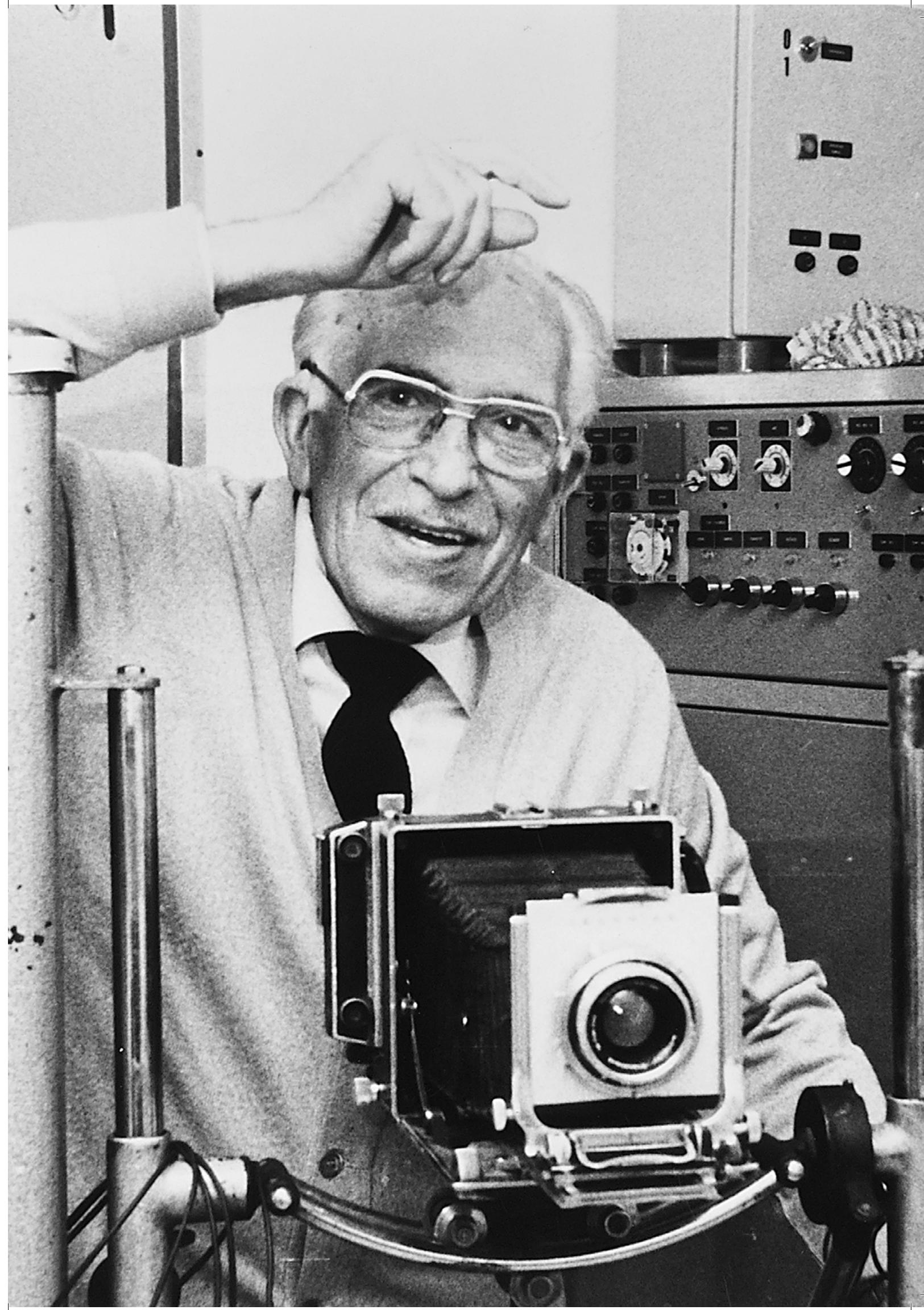
Agustí Centelles Ossó està considerat un dels pioners del fotoperiodisme a Europa. Les seves famoses fotografies sobre la Guerra Civil i els camps de concentració d'exiliats espanyols en el sud de França han aconseguit fama internacional i el seu treball freqüentment s'ha comparat amb el de Robert Capa.

Agustí Centelles va néixer al barri del Grao, València, el 22 de maig de 1909. Amb només un any va quedar orfe de mare i al costat del seu pare es traslladà a viure a Barcelona. La seva vocació per la fotografia es va iniciar molt precoçment. En 1924, amb només 15 anys, es va inscriure en l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya i es va apuntar a un curs de retoc de negatius. Encara que va ser fonamentalment un fotògraf autodidacta en 1927 va entrar d'aprentitge sense sou en l'estudi del famosos fotògraf

Agustí Centelles Ossó está considerado uno de los pioneros del fotoperiodismo en Europa. Sus famosas fotografías sobre la Guerra Civil y los campos de concentración de exiliados españoles en el sur de Francia han alcanzado fama internacional y su trabajo frecuentemente se ha comparado con el de Robert Capa.

Agustí Centelles nació en el barrio de El Grao, Valencia, el 22 de mayo de 1909. Con tan solo un año quedó huérfano de madre y junto a su padre se trasladó a vivir a Barcelona. Su vocación por la fotografía se inició muy precozmente. En 1924, con tan solo 15 años, se inscribió en la Agrupació Fotogràfica de Catalunya y se apuntó a un curso de retoque de negativos. Aunque fue fundamentalmente autodidacta en 1927 entró de aprendiz sin sueldo en el estudio del famoso fotógrafo Antonio Baños quien le

AGUSTÍ CENTELLES

Antonio Baños qui el va iniciar en el reportatge fotogràfic i entre 1931 i 1934 va col·laborar en l'estudi dels fotògrafs Sagarra-Torrents. En 1934 es va comprar una Leica III i va iniciar la seva carrera com a reporter gràfic independent. Va tenir un èxit immediat i treballar per als principals diaris i revistes de l'època: La Vanguardia, Diario de Barcelona, L'Opinió, La Humanitat, Última Hora, Mundo Gráfico, etc.

Les seves fotografies sobre els esdeveniments del 19 de juliol de 1936, amb la revolta militar i la resposta popular i de les forces de seguretat, els consells de guerra summaríssims i la sortida de les columnes de milicians cap al front d'Aragó van donar la volta al món. Va col·laborar amb el Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya i va estar a càrrec de l'arxiu de l'exèrcit de Catalunya a Barcelona. Són també famosos els seus reportatges sobre la presa de Terol, la batalla de Belchite i els bombardejos de Lleida. Al gener de 1939 davant la imminent arribada de les tropes franquistes va abandonar Barcelona amb la seva Càmera Leica i més de 4000 negatius de la Guerra Civil. Va ser internat inicialment en el camp de concentració de Argelès-sur-Mer i posteriorment en el de Bram, prop de Carcassonne, podent fotografiar les dures condicions de vida en aquests camps. En 1944, després d'amagar el seu arxiu fotogràfic, va tornar clandestinament a Espanya instal·lant-se a Reus. En 1946 va tornar a Barcelona i es va lluirar a les autoritats franquistes. Gràcies a la intervenció de familiars i amics va quedar en llibertat provisional i en 1950 va ser condemnat a 12 anys de presó, però li van commutar la pena per presó atenuada al seu domicili fins a 1956. No va poder tornar a exercir com a reporter gràfic, per la qual cosa va treballar en fotografia industrial i comercial.

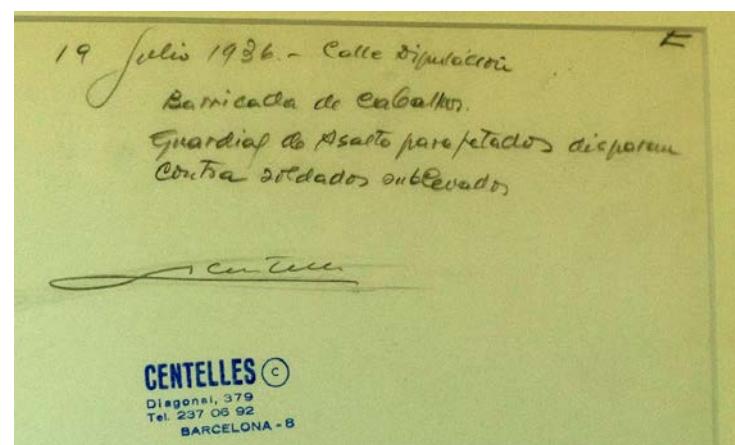
inició en el reportaje fotográfico y entre 1931 y 1934 colaboró en el estudio de los fotógrafos Sagarra-Torrents. En 1934 se compró una Leica III e inició su carrera como reportero gráfico independiente. Tuvo un éxito inmediato y trabajo para los principales periódicos y revistas de la época: La Vanguardia, Diario de Barcelona, L'Opinió, La Humanitat, Última Hora, Mundo Gráfico, etc.

Sus fotografías sobre los acontecimientos del 19 de julio de 1936, con la sublevación militar y la respuesta popular y de las fuerzas de seguridad, los consejos de guerra summarísimos y la salida de las columnas de milicianos hacia el frente de Aragón dieron la vuelta al mundo. Colaboró con el Comisariado de Propaganda de la Generalitat de Catalunya y estuvo a cargo del archivo del ejército de Catalunya en Barcelona. Son también famosos sus reportajes sobre la toma de Teruel, la batalla de Belchite y los bombardeos de Lleida. En enero de 1939 ante la inminente llegada de las tropas nacionales abandonó Barcelona con su Cámara Leica y más de 4000 negativos de la Guerra Civil. Fue internado inicialmente en el campo de concentración de Argelès-sur-Mer y posteriormente en el de Bram, cerca de Carcassonne, pudiendo fotografiar las duras condiciones de vida en dichos campos. En 1944, tras esconder su archivo fotográfico, regresó clandestinamente a España instalándose en Reus. En 1946 volvió a Barcelona y se entregó a las autoridades franquistas. Gracias a la intervención de familiares y amigos quedó en libertad provisional y en 1950 fue condenado a 12 años de prisión, pero le conmutaron la pena por prisión atenuada a su domicilio hasta 1956. No pudo volver a ejercer como reportero gráfico, por lo que trabajó en fotografía industrial y comercial. De esta época

Fotografia donada per Agustí Centelles a l'AFC

AGUSTÍ CENTELLES

D'aquesta època destaquen els seus treballs amb el pintor Salvador Dalí, el músic Xavier Cugat, el tenor Hipòlit Lázaro i el ciclista Federico Martín Bahamontes.

En 1976, després de la mort de Franco tornà a Carcassonne i recuperà els negatius amagats durant 32 anys a casa de la família Degeilh, en les golfes del número 4 del carrer Orliac de Carcassonne. Des d'aquesta data va treballar en positivar els negatius i divulgar el seu treball en exposicions i llibres sobre la Guerra Civil. En 1977 es va registrar en el Registro Oficial de Periodistas del Ministerio de Cultura i en 1978 va ser readmès com a membre de l'Associació de Premsa de Barcelona. En 1984 el Ministerio de Cultura li va concedir el Premio Nacional de Artes Plásticas. Va morir l'1 de desembre de 1985 a Barcelona. El seu arxiu fotogràfic el va comprar en 2009 el Ministerio de Cultura.

destacan sus trabajos con el pintor Salvador Dalí, el músico Xavier Cugat, el tenor Hipólito Lázaro y el ciclista Federico Martín Bahamontes.

En 1976, tras la muerte de Franco regresa a Carcassonne y recupera los negativos escondidos durante 32 años en casa de la familia Degeilh, en las buhardillas del número 4 de la calle Orliac de Carcassonne. Desde esa fecha trabajó en la positivar los negativos y divulgar su trabajo en exposiciones y libros sobre la Guerra Civil. En 1977 se registró en Registro Oficial de Periodistas del Ministerio de Cultura y en 1978 fue readmitido como miembro de la Asociación de Prensa de Barcelona. En 1984 el Ministerio de Cultura le concedió el Premio Nacional de Artes Plásticas. Murió el 1 de diciembre de 1985 en Barcelona. Su archivo fotográfico lo compró en 2009 el Ministerio de Cultura.

Librería Sánchez

Compra & Venta de libros, postales, fotografías, grabados

Tasación gratuita. Pago al contado.

Carrer de Còrsega, 485, 08025 Barcelona
Teléfono: 934 58 49 80

www.libreriasanchez.com

AGENDA

Exposicions

· Albert Folch. ABSUMI: "ABstracció, SURrealisme, MInimalisme"

· Miquel Viñas. "Poesía visual, poesía verbal"

· Antonio Gil. "Mirades del sud de la Índia"

Concursos

· 58 Concurs Lliure de l'AFC

Guanyadors dels Concursos de l'AFC: primer trimestre 2016

AGENDA

EXPOSICIÓ: ABSUMI (ABstracció - SURrealisme - MInimalisme)

Albert Folch

Albert Folch (Barcelona, 1957), és vocal d'informàtica de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya i soci des de 2004. També és soci actiu de l'Arxiu Històric Fort Pienc. Fonamentalment autodidacta, ha rebut formació a l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya i a la Nikon School de Barcelona. Coautor del llibre "Fort Pienc, la transformació d'un barri".

Des de que la fotografia va començar a considerar-se art a finals del segle XIX aquesta ha mantingut un estret paralelisme amb la resta de disciplines artístiques imitant estils i tendències. L'abstracció, el surrealisme i el minimalisme en són un bon exemple. Si bé són estils que es manifesten a partir de la primera meitat del segle XX podem dir que ara per ara són molts els artistes que mantenen vives aquestes formes d'expressió.

Les fotografies que componen aquesta exposició mostren imatges igualment plenes de complexitat, tant de forma i contingut, com de simplicitat i rendeixen homenatge al fotògraf Man Ray i al pintor Vasili Kandinsky, artistes precursores i impulsors de l'abstracció i surrealisme. Per implicar més a l'espectador amb elles i fer-ho més partícip, aquests amaguen la intenció d'estimular la seva imaginació i curiositat convidant-lo a descriure una interpretació totalmente personal.

La mostra està formada per 40 fotografies en color i blanc i negre de diferents formats que ens conviden a interactuar amb elles deixant a un costat el sentit comú i a entrar en el joc de la creativitat per la porta de l'aparentment desconegut.

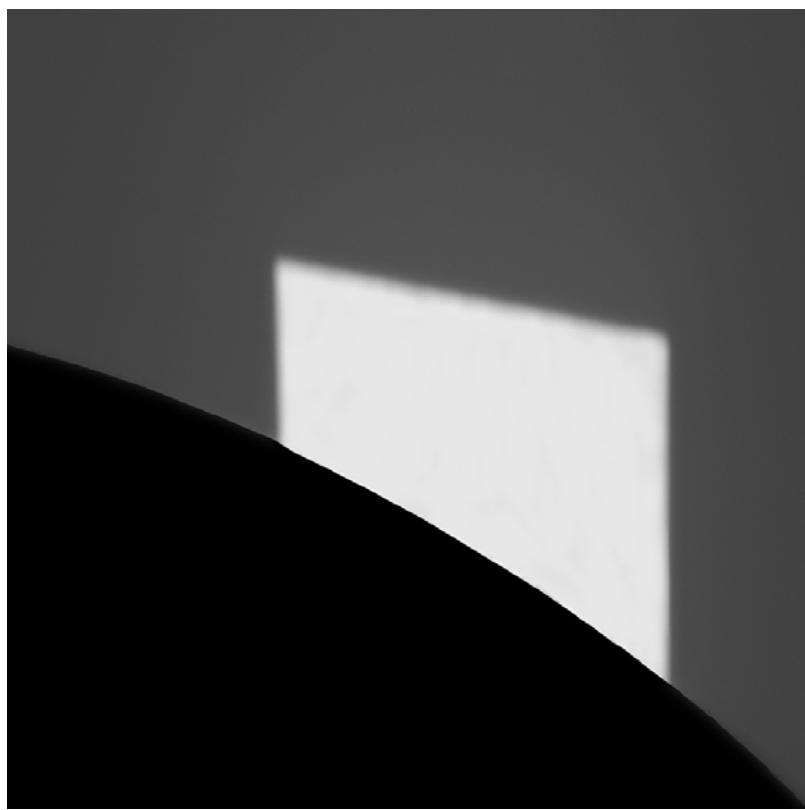
Albert Folch (Barcelona, 1957), es vocal de informática de la Agrupación Fotográfica de Catalunya y socio desde 2004. También es soci activo del Archivo Histórico Fort Pienc. Fundamentalmente autodidacta, ha recibido formación en la Agrupación Fotográfica de Catalunya y en la Nikon School de Barcelona. Coautor del libro "Fort Pienc, la transformación d'un barrio".

Desde que la fotografía empezó a considerarse arte a finales del siglo XIX esta ha mantenido un estrecho paralelismo con el resto de disciplinas artísticas imitando estilos y tendencias. La abstracción, el surrealismo y el minimalismo son un buen ejemplo. Si bien son estilos que se manifiestan a partir de la primera mitad del siglo XX podemos decir que hoy en día son muchos los artistas que mantienen vivas estas formas de expresión.

Las fotografías que componen esta exposición muestran imágenes igualmente llenas de complejidad, tanto de forma y contenido, como de simplicidad y rinden homenaje al fotógrafo Man Ray y al pintor Vasili Kandinsky, artistas precursores e impulsores de la abstracción y surrealismo. Para implicar más al espectador con ellas y hacerlo más partícipe, estas esconden la intención de estimular su imaginación y curiosidad invitándolo a describir una interpretación totalmente personal.

La muestra está formada por 40 fotografías en color y blanco y negro de diferentes formatos que nos invitan a interactuar con ellas estela a un lado el sentido común y a entrar en el juego de la creatividad por la puerta de la aparentemente desconocido.

AGENDA

ARC PERDUT

Fulles de palmera entrecreuades i a contrallum formen una imatge confusa però a la vegada estèticament interessant que fan que l'espectador , a primer cop d'ull, es desoriente i ho confongui amb d'altres formes similars però de diferent naturalesa

Hojas de palmera entrecruzadas y a contraluz forman una imagen confusa pero a la vez estéticamente interesante que hacen que el espectador, en un principio, se desorienta y la confunda con otras formas parecidas pero de diferente naturaleza.

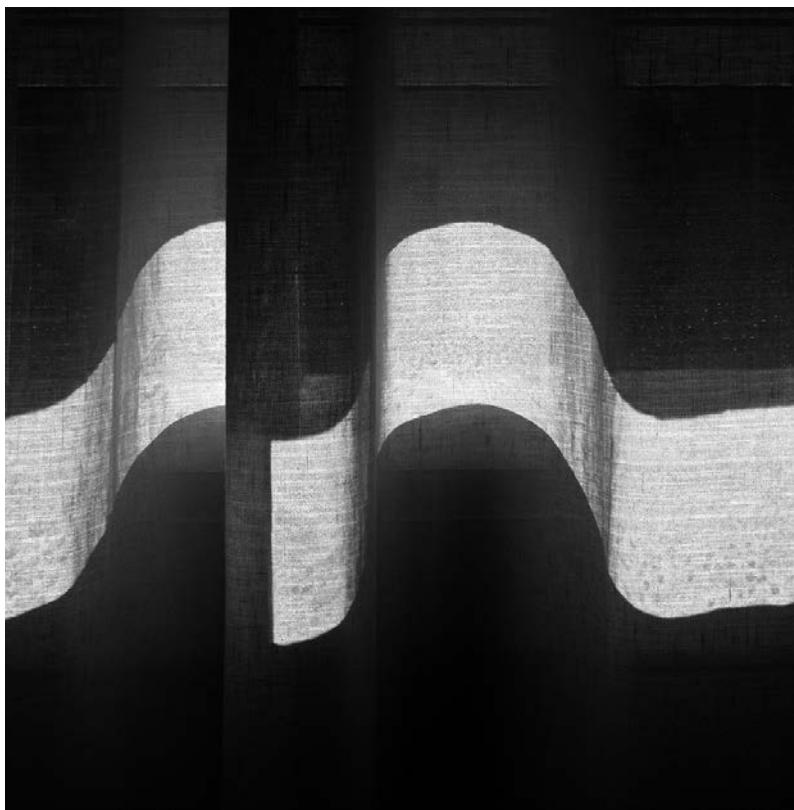
La llum d'una finestra impacta en la paret arcada d'una sala amb l'interior totalment fosc produint un singular efecte de contrastos tant de formes com de llum que conviden a diverses interpretacions i reflexions: La duresa i la flexibilitat, la veritat i la mentida, l'esperança i la desesperació, el principi i la fi, ... , la vida i la mort.

La luz de una ventana impacta en la pared arcada de una sala con el interior totalmente oscuro produciendo un singular efecto de contrastes tanto de formas como de luz que invitan a varias interpretaciones y reflexiones: La dureza y la flexibilidad, la verdad y la mentira, la esperanza y la desesperación, el principio y el fin, ..., la vida y la muerte.

CREUADES

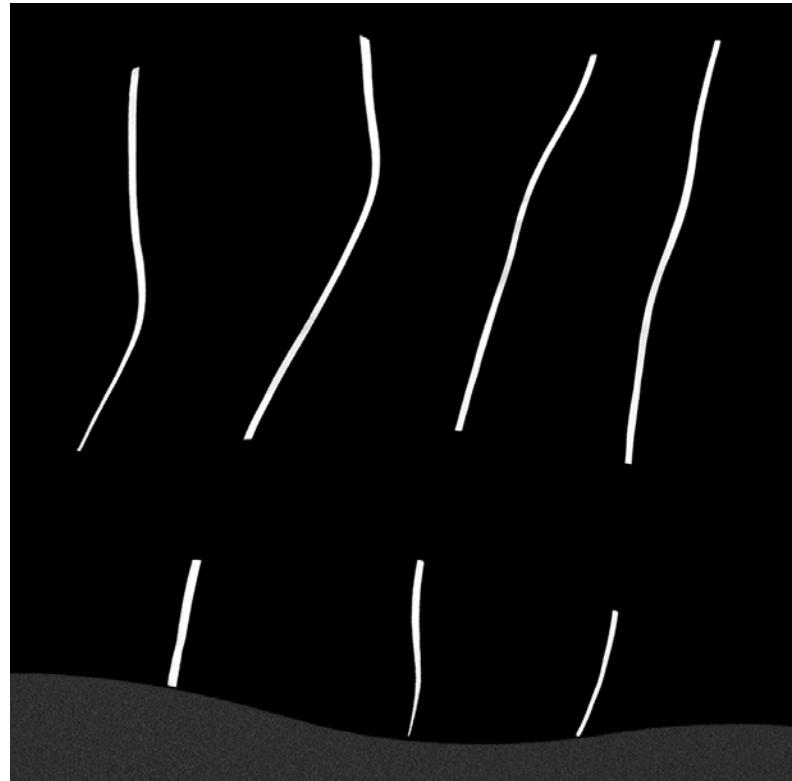
AGENDA

BAIXA FREQÜÈNCIA

Les ondulacions d'una cortina i la llum que entra per la persiana configuren un dibuix semblant a les oscil·lacions que mostra un oscil·loscopi amb les ones suaus i sinuoses de baixa freqüència. El moviment continuo i oscil·lant produït per una suau brisa que es cola per la finestra en una tarda d'estiu conviden a una migdiada profunda i relaxada.

Las ondulaciones de una cortina y la luz que entra por la persiana configuran un dibujo parecido a las oscilaciones que muestra un osciloscopio con las ondas suaves y sinuosas de baja frecuencia. El movimiento continuo y oscilante producido por una suave brisa que se cuela por la ventana en una tarde de verano invitan a una siesta profunda y relajada

TEMPESTA SECA

La llum del sol que travessa les esclerxes de la passarel·la de fusta incideix a l'aigua fosca del port. El suau i constant onatge provoca deformacions en tot allò que es reflecteix en ella produint imatges que suggereixen una nit fosca de tempesta plena de llamps que cauen al mar o a les dunes d'un desert.

La luz del sol que atraviesa las rendijas de la pasarela de madera incide en el agua oscura del puerto. El suave y constante oleaje provoca deformaciones en todo aquello que se refleja en ella produciendo imágenes que sugieren una noche oscura de tormenta llena de rayos que caen al mar o a las dunas de un desierto..

AGENDA

Ulls tancats, rostre i ambient relaxats, amb actitud pensativa el maniquí sembla meditar sobre la seva condició. La figura nua de blanca pell, es vestida per un misteri ple d'interrogants que l'ajuden a abstreure's de les mirades de la gent que es troba a l'altra costat de l'aparador.

Ojos cerrados, rostro y ambiente relajados, con actitud pensativa el maniquí parece meditar sobre su condición. La figura desnuda de blanca tez, es vestida por un misterio lleno de interrogantes que la ayudan a abstraerse de las miradas de la gente que se encuentra al otro lado del escaparate..

MEDITA

La pintura i els òxids d'un bidó cremats pel foc i les brases ens expliquen un fragment de l'al·legoria de la deessa Venus amb Mart.

La pintura y los óxidos de un bidón quemados por el fuego y las brasas nos cuentan un fragmento de la alegoría de la diosa Venus con Marte.

VENUS DE MART

AGENDA

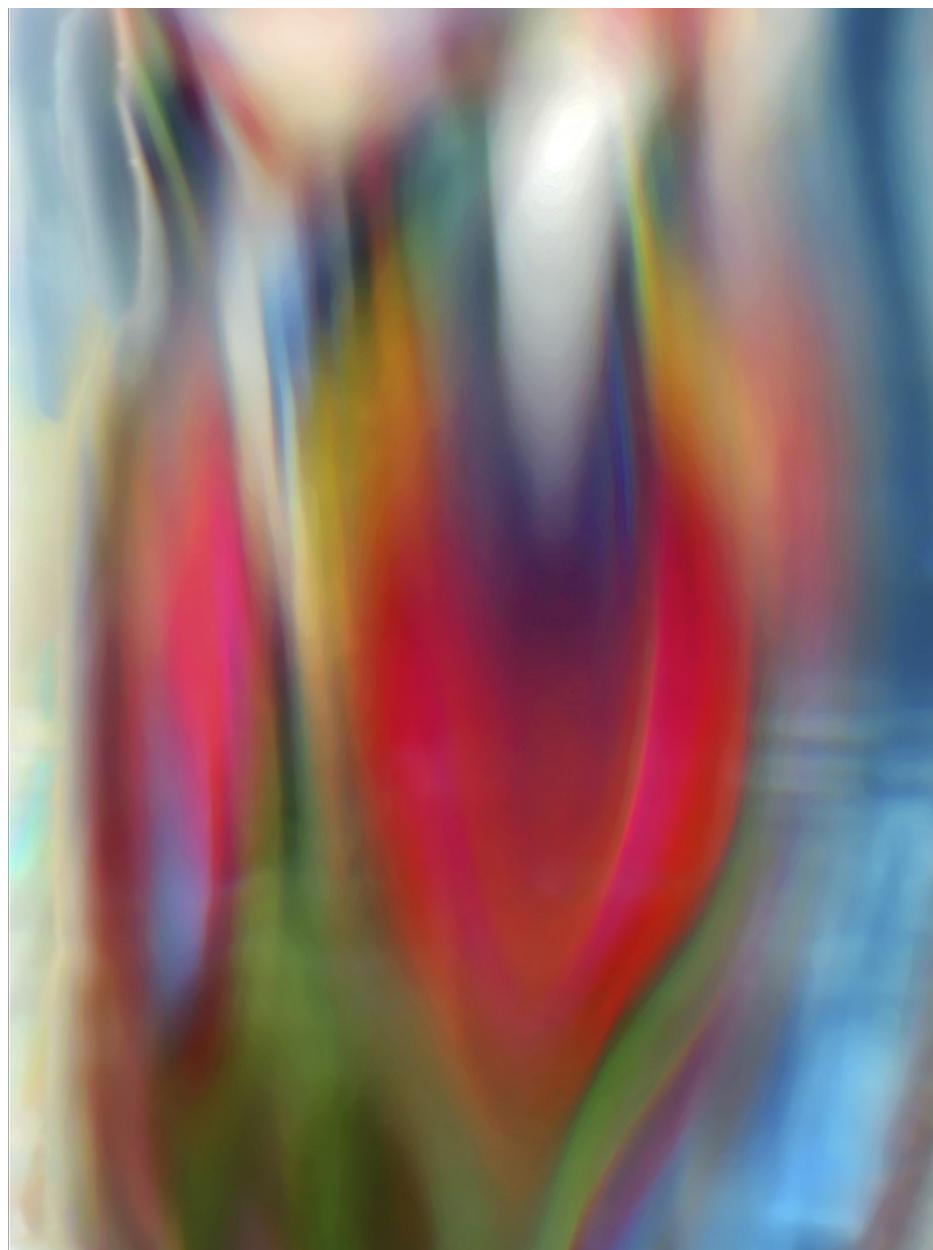

DIMENSIÓ DESCONEGUDA

La paret d'un petit edifici pintat de color blau amb forma de caixa de sabates té una porta oberta amb una singular forma que du a un interior de dimensió desconeguda.

La pared de un pequeño edificio pintado de azul con forma de caja de zapatos tiene una puerta abierta con una singular forma que lleva a un interior de dimensión desconocida.

AGENDA

ESCLAT DE LLUM

Davant una obra de forma abstracta, la ment és convidada a trobar formes conegudes amb les quals relacionar records i experiències. Això és el que provoquen les imatges deformades de intensos colors quan la llum travessa objectes transparents de formes irregulars.

Ante una obra de forma abstracta, la mente es invitada a encontrar formas conocidas con las cuales relacionar recuerdos y experiencias. Esto es lo que provocan las imágenes deformadas de intensos colores cuando la luz atraviesa objetos transparentes de formas irregulares.

AGENDA

MIRADES

Dos cartells estripats conformen una imatge única i estèticament nova.
La model , fruit de la casualitat, llueix un barret negre que li cobreix part del cap i la cara.

Dos carteles rotos conforman una imagen única y estéticamente nueva.
La modelo, fruto de la casualidad, luce un sombrero negro que le cubre parte de la cabeza y la cara.

AGENDA

EXPOSICIÓ: “POESÍA VISUAL, POESÍA VERBAL”

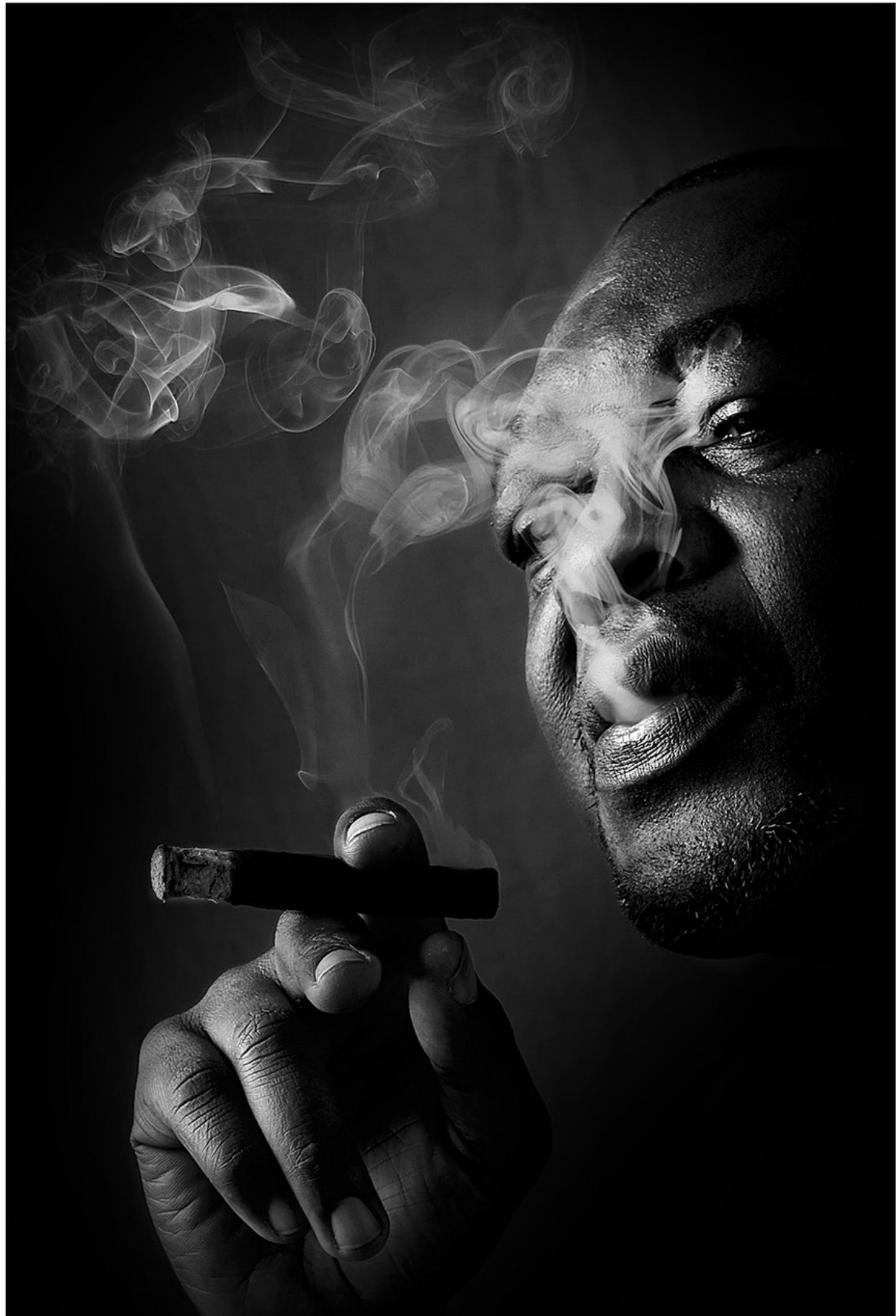
Miquel Viñas

Miquel Viñas i Farrés (Molins de Rei, 1952) ens presenta aquesta exposició com una continuïtat dels seus llibres; fotografies en blanc i negre amb un fort impacte visual, accompanyades cada una d'un poema verbal ideat expressament per a cada imatge. Les poesies són obra de la coneguda artista de Cabrianes, Montserrat Altarriba i Vilarasau. La forta poesia visual de les imatges de Miquel ens porta per un recorregut d'ètnies i personatges de diverses nacionalitats, les impactants mirades dels quals ens endinsen en el personatge. La poesia verbal de Montserrat reforça la comprensió dels retrats i suavitza i endolceix la colpidora primera impressió.

Miquel Viñas s'inicia al món de la fotografia de forma autodidacta en 1970. Ha participat en multitud de concursos de fotografia obtenint més de cinc-cents premis a nivell nacional i internacional. Ha publicat diversos llibres de fotografia, un dels quals amb poesies de dos autors sobre les seves imatges. És membre del Cos de Jurats de la Federació Catalana de Fotografia. Els seus motius preferits són els retrats i la fotografia de viatges. Moltes de les fotografies de temes ètnics són realitzades en viatges solidaris per diferents continents, raó per la qual no hi ha fotos “robades”, sinó que en totes existeix un clar ambient de complicitat fotògraf-fotografiat.

Miquel Viñas i Farrés (Molins de Rei, 1952) nos presenta esta exposición como una continuidad de sus libros; fotografías en blanco y negro con un fuerte impacto visual, acompañadas cada una de un poema verbal ideado expresamente para cada imagen. Las poesías son obra de la conocida artista de Cabrianes, Montserrat Altarriba i Vilarasau. La fuerte poesía visual de las imágenes de Miquel nos lleva por un recorrido de etnias y personajes de diversas nacionalidades, las impactantes miradas de los cuales nos adentran en el personaje. La poesía verbal de Montserrat refuerza la comprensión de los retratos y suaviza y endulza la sobrecogedora primera impresión.

Miquel Viñas se inicia en el mundo de la fotografía de forma autodidacta en 1970. Ha participado en multitud de concursos de fotografía obteniendo más de quinientos premios a nivel nacional e internacional. Ha publicado varios libros de fotografía, uno de los cuales con poesías de dos autores sobre sus imágenes. Es miembro del Cuerpo de Jurados de la Federació Catalana de Fotografia. Sus motivos preferidos son los retratos y la fotografía de viajes. Muchas de las fotografías de temas étnicos son realizadas en viajes solidarios por diferentes continentes, razón por la cual no hay fotos “robadas”, sino que en todas existe un claro ambiente de complicidad fotógrafo-fotografiado.

AGENDA

EXPOSICIÓ: MIRADAS DEL SUD DE L'INDIA

Antonio Gil

Antonio Gil Escámez (Terrassa 1958). Mestre professió i redactor de la revista “El Mussol” (<http://www.escolamariagali.cat/revista/elmussol55.pdf>). Aficionat a la fotografia des de la dècada dels vuitanta. Soci del FotoClub Terrassa durant molts anys, l'any 1985 va guanyar el concurs de fotografia en blanc i negre convocat per aquesta agrupació. Apassionat per la fotografia de viatges i particularment pel retrat.

Aquesta exposició ens mostra la seva particular mirada del sud de l'Índia. Per a qualsevol fotògraf viatjar per l'Índia hauria de ser una experiència increïble. Els seus carrers plens d'ambient i color, són una font inesgotable d'imatges que en moltes ocasions espantan per la seva duresa i que en unes altres impressionen per la seva bellesa. Els seus paisatges són meravellosos però el que realment atreu per fotografiar, és la seva gent. A través d'aquestes fotografies Antonio Gil pretén mostrar la gran varietat de sentiments que poden evocar mentre treballen, passegen, descansen...

Antonio Gil Escámez (Terrassa 1958). Maestro de profesión y redactor de la revista “El Mussol” (<http://www.escolamariagali.cat/revista/elmussol55.pdf>). Aficionado a la fotografía desde la década de los ochenta. Socio del FotoClub Terrassa durante muchos años, en 1985 ganó el concurso de fotografía en blanco y negro convocado por esta agrupación. Apasionado por la fotografía de viajes y particularmente por el retrato.

Esta exposición nos muestra su particular mirada del sur de la India. Para cualquier fotógrafo viajar por la India debería ser una experiencia increíble. Sus calles llenas de ambiente y color, son una fuente inagotable de imágenes que en muchas ocasiones espantan por su dureza y que en otras impresionan por su belleza. Sus paisajes son maravillosos pero lo que realmente atrae para fotografiar, es su gente. A través de estas fotografías Antonio Gil pretende mostrar la gran variedad de sentimientos que pueden evocar mientras trabajan, pasean, descansan...

AGENDA

58È CONCURS LLIURE

PRIMER PREMI: VICENÇ LAFEBRE

EL VELL MESTRE

AGENDA

SEGON PREMI: JAUME JORBA

JUGAR

TERCER PREMI: ANTONIO JOSÉ VENDRELL

AGENDA

GUANYADORS DELS CONCURSOS DE L'AFC: PRIMER TRIMESTRE 2016

Concurs de cap d'any

PRIMER PREMI: AGUSTÍ CODINACH

AGENDA

PRIMER ACCESSIT: JOSEP SOLER

SEGON ACCESSIT: JUAN MANUEL BENAVENTE

AGENDA

CONCURS DE TEMES OBLIGATS
Gener
NATURA MORTA AMB UNA SABATA

PREMI DEL MES BLANC I NEGRE: Antonio Gil

AGENDA

PREMI DEL MES COLOR: Juan Manuel Benavente

AGENDA

Febrer
MODERNISME

PREMI DEL MES BLANC I NEGRE: PERE PUIGDOLLERS

PREMI DEL MES COLOR: JUAN MANUEL BENAVENTE

AGENDA

Març
REFLEXES D'AIGUA

PREMI DEL MES BLANC I NEGRE: JOSEP ESCALÉ

AGENDA

PREMI DEL MES COLOR: FRANCESCA PORTOLÉS

Les nostres càmeres

VIRGILI VERA

Les nostres càmeres

VIRGILI VERA

ICA STEREO IDEAL Model 651

Càmera pertanyent al Dr. Joaquim Plà Janini (Tarragona 1879-1970), representant de la fotografia pictorialista. Fou president de l'AFC 1927-1930

Detalls tècnics:

Càmera per plaques o Film pack format 6x13cm

Fabricada de 1910 fins 1926 per ICA, Ag. Dresden. Alemanya

Objectius: Tessar 1: 4,5 F 9 cm Carl Zeiss, Jena

Obturadors Compur 1, ½, 1/5, 1/10, 1/25, 1/50, 1/100, 1/150, Z.M.B.

Diafragmes: 4,5 6,3 9, 12, 18, 25, 32.

Focus: des de 1 m fins infinit

Desplaçament banc òptic vertical

Nivell, (d'aigua, avariats) i visor diòptric

Emprava xassis-magatzem de 12 plaques i txassis individuals.

Vitrina AFC n° 5

GOERZ-ANSCHUTZ

Càmera pertanyent a Salvador Lluch, un dels cofundadors de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya —1923--

Detalls tècnics

Càmera Goerz-Anschutz, plegable, es va fabricar a Berlin-Friedenau, Alemanya, aproximadament de 1896 fins 1926, amb diferents variants. Al 1911 es va anomenar Goerz-Ango.

Objectiu Doppel Anastigmat Series III, Dagor f: 6,8 - 180 mm

Els darrers models portaven obturador de plà focal capaç de 1/1200 fins 5 segons.

Desplaçaments plà òptic, vertical i horitzontal

Es va fer en 4 formats 6x9, 9x12, 10x13, 18x24 plaques, film pack i xassis individuals.

Vitrina AFC nº4

NIF: J63941876

C/. Sepúlveda 37
08015 Barcelona

Telf/Fax 934 232 398

s37bcn@telefonica.net

FotoSistema

ESPECIALISTES EN IMATGE DIGITAL

fs199@fotosistema.com

fulls digitals
TOT EN IMPRESSIÓ

FLYERS, TARGETES, CATÀLEGS, REVISTES,
INVITACIONS, TRÍPTICS, MENÚS, POSTERS,
ROLL UP, LONAS, REGALS PERSONALITZATS,
TESI, ENQUADERNACIONS...

C/ Vilamarí nº 25 - 08015 Barcelona - Tel. 93 292 85 75

fullsdigitals@gmail.com

REPORTATGE

Manel Sala “Ulls”

Fotògraf d'arts escèniques

Tortell Poltrona,
Festival Internacional de Pallassos de Cornellà. 2014

Manel Sala “Ulls”. Fotògraf d’arts escèniques

El circ és poesia visual, és una festa per a tots els sentits.

Un dia d'estiu de 2002, Manel Sala (Barcelona, 1963) va entrar amb la seva càmera a fotografiar un espectacle de circ. El que va veure li va sorprendre de tal manera que ja no va buscar la porta de sortida, es va quedar dins. Amb els anys, i després de seguir als artistes pels camins que tots trepitgem, es segueix meravellant tant com aquell primer dia el que poden arribar a fer els artistes amb els seus cossos i amb les eines que utilitzen.

El moviment del fotògraf pren més força quan les composicions canvien. Tot és més visual quan et pots moure pel cercle d'una carpa, per l'espai al carrer o dins d'un teatre. Pots captar imatges des de diferents ubicacions: frontals, perfils, esquena, perspectives, línies, distàncies.

El circ és moviment en estat pur, és poesia visual, és la suma de totes les arts escèniques. Aquest art mil·lenari, el circ, es converteix en el millor espectacle del món.

Manel Sala “Ulls” és un dels fundadors de ZIRKOLIKA, Revista de les Arts Circenses, fundada al 2004, de tirada trimestral i en dos idiomes: català, castellà.

Editor del Bloc fotogràfic de circ.

<http://circ-manelsala-ulls.blogspot.com.es/>
fundat al 2009.

382 carpetes fotogràfiques de circ.

Ignacio Ricci. Curtcircket Festival de Circ de Montgat 2014

El circo es poesía visual, es una fiesta para todos los sentidos.

Un día de verano de 2002, Manel Sala (Barcelona 1963) entró con su cámara a fotografiar un espectáculo de circo. Lo que vio le sorprendió de tal manera que ya no buscó la puerta de salida, se quedó dentro. Con los años, y después de seguir a los artistas por los caminos que todos pisamos, se sigue maravillando tanto como aquel primer día de lo que pueden llegar a hacer los artistas con sus cuerpos y con las herramientas que utilizan.

El movimiento del fotógrafo toma más fuerza cuando las composiciones cambian. Todo es más visual cuando te puedes mover por el círculo de una carpa, por el espacio a la calle o dentro de un teatro. Puedes captar imágenes desde diferentes ubicaciones: frontales, perfiles, espalda, perspectivas, líneas, distancias.

El circo es movimiento en estado puro, es poesía visual, es la suma de todas las artes escénicas. Este arte milenario, el circo, se convierte en el mejor espectáculo del mundo.

Manel Sala “Ulls” es uno de los fundadores de ZIRKOLIKA, Revista de las Artes Circenses, fundada al 2004, de querencia trimestral y en dos idiomas: catalán, castellano.

Editor del Bloc fotográfico de circo.

<http://circ-manelsala-ulls.blogspot.com.es/>
fundado en 2009.

382 carpetas fotográficas de circo.

Compagnie XY . Il n'est pas encoré minut
Centre Cultural Terrassa, 2015

Plecs . Teatre Principal, Sabadell, 2011

Cirque du Soleil. Corteo. Barcelona, 2012

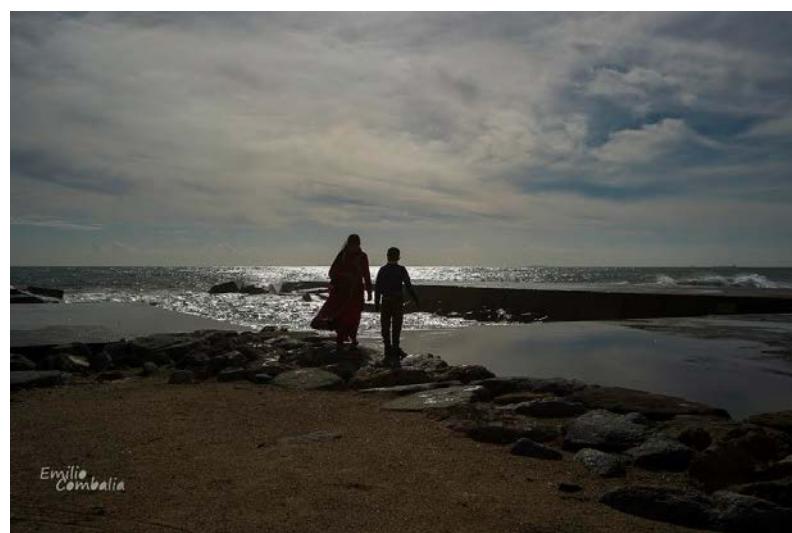
Potted , Fira de Circ al Carrer de la Bisbal d'Empordà 2014

Poesia i Fotografia: La Luz

Miriam Valer i Emili Combalia

*Cuando la luz cambia de plano
me permito el tiempo y el espacio adecuado,
para que el ojo se adapte
y reconozca la luz en este nuevo plano
Somos luz y nos nutrimos de la luz para existir,
para ser...
entonces en cualquier circunstancia
la luz continúa estando, iluminando,
ahora desde otro ángulo, con otra intensidad.
Y le pregunto a la luz: ¿Dónde estás ahora?
Y la luz responde: Dentro del mar
Y sé que se está produciendo en mí un renacimiento
La luz continúa estando,
ahora ha cambiado de plano.
Me veo dentro del mar,
en un proceso metamórfico, en postura fetal
los sentidos agudizados, orientándose hacia un nuevo lugar,
allí donde perciben el pálpitio de vida.
Primero, oriento la cabeza hacia la dirección adecuada
para renacer y volver a ascender.*

Miriam Valer, 26 febrero 2016

CRÍTICA DE LLIBRES

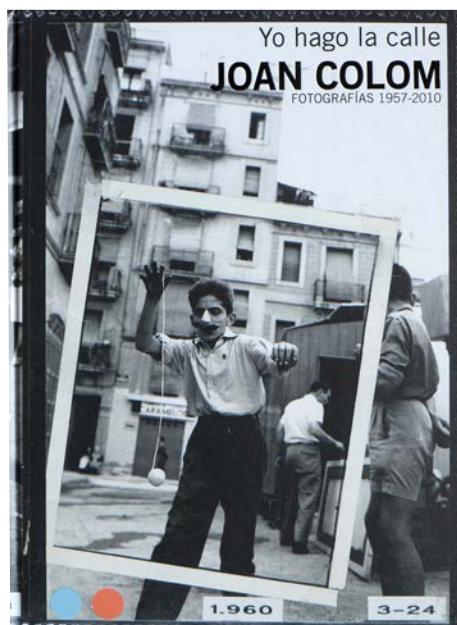
Colita, Lluís Permanyer, Xavier Miserachs, Leopoldo Pomés. Visió d'una Generació. Col.loqui a casa Golferichs, maig 1996. 25 anys de l'espai de fotografia Francesc Català-Roca. Ajuntament de Barcelona, 2016.

Transcripció del meravellós col·loqui realitzat el maig de 1996 en el Espai de Fotografia Francesc Català-Roca, en el qual van intervenir Colita, Xavier Miserachs, Leopoldo Pomes, sota la moderació de Lluís Permanyer. És un llibre d'edició limitada, de 45 pàgines amb comentaris de Laura Terré i 9 fotografies de la reunió i inauguració de la exposició realitzades pel fotògraf Jordi Pol

Transcripción del maravilloso coloquio realizado en mayo de 1996 en el Espai de Fotografia Francesc Català-Roca, en el que intervinieron Colita, Xavier Miserachs, Leopoldo Pomes, bajo la moderación de Lluís Permanyer,
Es un libro de edición limitada, de 45 páginas con comentarios de Laura Terré y 9 fotografías de la reunión e inauguración de la reunión realizadas por el fotógrafo Jordi Pol.

Joan Colom. Jo faig el carrer. Fotografies 1957-2010. Museu Nacional d'Art de Catalunya. La Fàbrica 2014

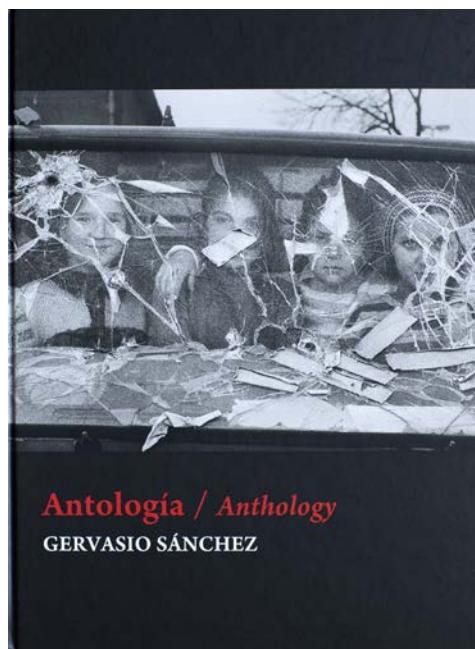

Es tracta, molt probablement, del llibre "antològic" del nostre insigne fotògraf Joan Colom. Llibre de gran format en el qual, al llarg de les 457 pàgines, es repassa de forma exhaustiva tota la trajectòria professional d'aquest excepcional mestre de la fotografia: des de la època inicial denominada salonisme (1957-1960), el grup el Mussol (1960-1964), els seus treballs de la sèrie el carrer (1958-1964), la seva estada a Paris juntament amb altres 10 fotògrafs espanyols (1962), fins als seus últims treballs. Trobem també entrevistes amb Eugeni Forcano, Josep Maria Albero, Antoni Boada i Ignaci Marroyo. L'obra està magnificament il·lustrada, amb un total de 390 fotografies, a més d'una àmplia selecció de pàgines de àlbums temàtics. Aquest llibre és, sense cap dubte, una obra imprescindible per a qualsevol admirador o estudiós de l'obra de Joan Colom.

CRÍTICA DE LLIBRES

Se trata, muy probablemente, del libro “antológico” del nuestro insigne fotógrafo Joan Colom. Libro de gran formato en el que, a lo largo de sus 457 páginas, se repasa de forma exhaustiva toda la trayectoria profesional de éste excepcional maestro de la fotografía: desde su época inicial denominada salonismo (1957-1960), el grupo el Mussol (1960-1964), sus trabajos de la serie la calle (1958-1964), su estancia en París junto con otros 10 fotógrafos españoles (1962), hasta sus últimos trabajos. Encontramos también entrevistas con Eugeni Forcano, Josep Maria Albera, Antoni Boada e Ignaci Marroyo. La obra está magníficamente ilustrada, con un total de 390 fotografías, además de una amplia selección de páginas de álbumes temáticos. Este libro es, sin lugar a dudas, una obra imprescindible para cualquier admirador o estudioso de la obra de Joan Colom.

Gervasio Sánchez. Antología Blume, Barcelona 2012

Llibre editat pel Ministerio de Educació, Cultura y Deporte, en reconeixement a Gervasio Sánchez, guardonat amb el Premio Nacional de Fotografia 2009 i que s'ha acompanyat d'una exposició antològica, la qual hem pogut contemplar recentment en el Centre d'Art Tecla Sala, de l'Hospitalet (1 d'octubre de 2015 fins a 11 de febrer de 2016). És un llibre de gran format, amb 224 pàgines, 309 fotografies i que divideix la seva obra en els següents apartats: Amèrica Llatina (1984-1992), Balcans (1991-1999), Àfrica (1994-2014), Vides Minades (1995-2007) i Desapareguts (1988-2010). Trobem articles d'Antonio Muñoz Molina, Publio López Modéjas i Sandra Balsell (comissària de l'exposició). Magnífiques fotografies, carregades de duresa, però tractades amb la sensibilitat d'aquest gran fotògraf.

Libro editado por el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte en reconocimiento a Gervasio Sánchez, galardonado con el Premio Nacional de Fotografía 2009 y que se ha acompañado de una exposición antológica, la cual hemos podido contemplar recientemente en el Centre D'Art Tecla Sala de l'Hospitalet (1 de octubre de 2015 hasta 11 de febrero de 2016). Es un libro de gran formato, con 224 páginas, 309 fotografías y que divide su obra en los siguientes apartados: América Latina (1984-1992), Balcanes (1991-1999), África (1994-2014), Vidas Minadas (1995-2007) y Desaparecidos (1988-2010). Encontramos artículos de Antonio Muñoz Molina, Publio López Modéjas y Sandra Balsell (comisaria de la exposición). Magníficas fotografías, cargadas de dureza, pero tratadas con la sensibilidad de éste gran fotógrafo.

Agrupació Fotogràfica de Catalunya

Fundada l'any 1923

Som l'entitat més antiga de Catalunya, i per la nostra seu han passat els millors fotògrafs catalans, com Joaquim Pla Jonini, Antoni Campanyà, Claudi Carbonell, Agustí Centelles, Otto Lloyd, Joan Colom, Xavier Miserachs, Eugeni Forcano, Feancesc Català Roca, Carme G. de Ferrando, etc. Tots han assolit importants reconeixements tant a escala nacional com internacional per l'obra realitzada.

La tasca empresa fa molts anys ens obliga a millorar constantment les nostres instal·lacions per tal de poder oferir als aficionats a la fotografia les darreres tecnologies. Les noves i actualitzades instal·lacions són un referent per a tots els interessats en l'art de la llum.

aula digital

Un aula amb ordinadors d'última tecnologia, amb els programes adequats de tractament d'imatge, escàner, etc., a més de connexió a Internet durant l'horari de l'entitat.

estudi de llum artificial

Un estudi amb 5 punts de llum regulables, preparat tant per a fotografia analògica com digital. Mensualment, s'organitzen tres sessions amb model. La resta dels dies es pot llogar a les persones interessades.

laboratoris analògics

(Blanc i negre i color)
Dos laboratoris preparats amb ampliadores modernes aptes per treballar amb papers normals de gradació variable (Multicontrast) i paper color.

cursets

S'organitzen cursets periòdics de sistema analògic i digital, impartits per persones de reconeguda solvència fotogràfica.

sales d'exposició

Dues sales d'exposicions: Nou espai, a disposició de tots els socis que vulguin mostrar la seva obra, i la Sala Gran, a la qual s'intenta portar els autors més rellevants dins del panorama fotogràfic.

xarrades

Mensualment s'organitzen xarrades o taules rodones amb temes d'actualitat fotogràfica.

Duc 14 principal
08002 Barcelona
tel.: 93 301 65 81
afc@afc.cat

www.afc.cat

LABORATORIS COLOR

EGM

QUALITY IMAGE

Prats de Molló, 20 · 08021 Barcelona

Tel. 93 201 63 88 · Fax 93 414 49 20

egm@egm.es · www.egm.es

TOTS ELS SERVEIS

F

O

T

O

G

R

À

F

I

C

S

escaners · impressió sobre diferents suports